

Nº76 SETEMBRE 2001

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA-SINDICAT D'ESQUADRES DE CATALUNYA

SINDICAL

El comisario de los Mossos d'Esquadra será juzgado por un jurado popular en Girona

- Que cessin al Director Gen.
- Guerra de guerrilles
- Paralització de concursos
- Fronts oberts: expectatives del CAT-SEC
- Horaris a trànsit
- Sobre sous
- La Generalitat reduirà...
- La Sindicatura halla...

OPINIÓ

- Vergonyós
- Com és que hi han tant sindicats als Cos?
- Càpsules d'intriga
- En Llobera, Mosso de 1ª
- Sapigueu la veritat
- M'en vaig a la PL

Joan Unió y otros dos mandos están acusados de infidelidad en la custodia de documentos

AUDIENCIA PROVINCIAL SECCION TERCERA (PENAL) GIRONA

APELACION PENAL ROLLO Nº 710101
PROCEDIMIENTO ANTE EL TRIBUNAL DEL JURADO Nº 1/2000 JUZGADO DE INSTRUCCION Nº 1 DE BLANES

AUTO Nº 275/2001

Ilmos. Sres.-

PRESIDENTE:

D. JOAQUIN FERNANDEZ FONT

MAGISTRADOS:

D. ADOLFO GARCIA MORALES

D. HERNAN HORMAZABAL MALARÉE

En Girona a veintitrés de julio de dos mil uno.

... Así las cosas, un hecho acreditado e innegable porque ha sido reconocido así por todas las partes intervinientes, es que formalizado el atestado objeto de la presunta ocultación en la madrugada del domingo día 9-2-97 por unos hechos acaecidos en las últimas horas del sábado día 8-2-97, el mismo no tiene entrada en el Juzgado hasta el día 7-3-97, casi un mes después, no por el envío voluntario desde la administración al Juzgado de Guardia, sino por el expreso requerimiento que a tal efecto realizó el Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 1 de Blanes con fecha 4-3-97, ...

... Pues bien, en casi un mes de disponibilidad policial ninguna diligencia se ha practicado, y, si se hubiera deseado, existirían varias para hacer, como son, tanto la declaración como denunciado del concejal, al igual que se hace en otros atestados incoados por hechos constitutivos de falta,

...existe en autos una carta en la que el Director General de Seguridad Ciudadana informa al Alcalde Blanes de lo sucedido y le solicita que desde ambas partes se debería hacer un gesto para superar el incidente y restablecer las mutuas buenas relaciones. En primer lugar hemos de dejar constancia que existen grandes dudas sobre las fechas en las que fue enviada tal carta, pues pese a que la misma tiene registro de salida de 25-2-97, folio 170, no ingresa en la recepción municipal hasta el 9-4-97, prácticamente un mes y medio después, lo que implica una triple posibilidad, bien que la carta no salió cuando se dice, bien que no llego cuando se certifica, o bien que el servicio postal cumplió con gran deficiencia su cometido. Y, en segundo lugar, también debemos dejar constancia también de nuestra perplejidad porque tal misiva no es, ni de lejos, una actuación policial propia de la confección de una diligencia ampliatorio de un atestado, como interesadamente se la pretende hacer pasar,...

...Por todo lo expuesto contamos con elementos objetivos suficientes para materializar la ocultación, como son la distracción efectiva del atestado durante casi un mes de su destino propio, la falta de actividad policial para completar supuestamente las que faltaban por hacer como ampliatorias, y el disimulo de tal actividad mediante la constatación del falso destino en los libros oficiales,...

CUARTO.- Queda por último motivar brevemente el hecho de que la juicio oral haya de hacerse frente a todos los imputados.

Poca duda cabe con respecto **JORDI BASCOMPTE RIQUELME** que primero recoge materialmente el atestado y lo desvía de su curso remitiéndolo al Juzgado de Guardia y tomándolo en su poder... Otro tanta respecto a **XAVIER CREUS AROLA**, pues en el mismo folio cinco consta que asume la tarea de instructor por diligencia de traspaso y 1 17-2-97, folio 66, y no como el mismo manifestó en los primeros días marzo, concretamente el día 3-3-97, coincidiendo, según su versión, la recepción del atestado con el requerimiento de entrega por parte del Juzgado... por último también ha de quedar encartado el tercero de los imputados, **JOAN UNIO GRACIA**, pues, aunque ni funciones instructoras con respecto a dicho atestado... si que tuvo conocimiento del incidente que motivo su formulación y de las vicisitudes por las pasaba, habiendo dado órdenes de que se tomara el tiempo necesario para la practica de las diligencias ampliatorias que se estimasen precisas, diligencias que, como hemos dejado constancia, nunca existieron...

LA SALA ACUERDA: Siendo Ponente el limo. Sr. Magistrado D. ADOLFO GARCIA MORALES, ESTIMAR el recurso de apelación interpuesto por la representación de CAT-ME contra el auto dictado en fecha 1 de febrero de 2001 por el Instrucción nº 1 de Blanes, de que este rollo dimana, REVOCANDO resolución, dejando sin efecto el archivo por sobreesimiento libre de las y ordenando al instructor que realice los trámites oportunos para decretar la apertura del juicio oral contra los tres imputados por el delito que venía siendo objeto de investigación, sin hacer expresa imposición de las costas de esta alzada Así lo acuerdan y firman

EDITORIAL

La Mesa General de la Funció Pública va arribar a uns acords entre els quals hi havia l'increment del valor dels vals de menjador fins a les 530 pts. aplicable per enguany. Des del CAT hem estat fent gestions sobre el tema i hem pogut saber que l'increment s'aplicarà a partir del 16 de setembre amb caràcter retroactiu des de l'1 de gener. **Això vol dir que a partir del 16 de setembre començareu a rebre vals de menjador amb el nou valor i que també haureu de rebre la compensació corresponent pels vals que hagueu rebut durant l'any amb el valor antic, bé sigui econòmicament o, com és més probable, en vals addicionals.** Veurem si això es compleix i com es compleix.

Aquest mes hem iniciat un nou horari dels alliberats del sindicat, de forma que, a partir d'ara, normalment, podreu trobar algú al sindicat des de les 9 del matí fins les 8 del vespre.

Continua la qüestió d'enviar anònims al sindicat. Aquesta vegada ha estat algú que sota el pseudònim de BURN OUT, ens va remetre alguns escrits contra el funcionament de l'ART de Tarragona i en els que animava als companys a adoptar mesures de pressió. Tornem a demanar-vos que confieu en nosaltres, que si ens voleu dir, demanar, exposar, queixar-vos, requerir alguna cosa, us identifiqueu i us poseu en contacte amb nosaltres. Ara ens trobem amb que no sabem qui és en BURN OUT i no podem obtenir més informació sobre el tema, parlar amb ell per trobar solucions o, simplement, treballar plegats, i això ens està passant massa sovint. No sabem si també va fer arribar els escrits a altres organitzacions o no, però ens agradaria contactar amb ell, per tant, si llegeix aquesta editorial, que no ho dubti i es posi en contacte per qualsevol mitjà amb nosaltres.

En aquest número no hem fet cap article dedicat a acció sindical i jurídica ja que el mes d'agost tot està aturat i com acció sindical únicament s'han abordat temes particulars d'afiliats. De jurídica, com mes darrera mes, només s'ha fet activitat ordinària, és a dir, reclamacions de coeficients, expedients, PGA's, etc, però no s'ha presentat cap recurs digne de menció. A més, els temes més importants del mes s'expliquen en articles individuals.

SALUT!

Tanmateix, volem felicitar a l'Ertzaintza i a la Guàrdia Civil pels èxits aconseguits els últims dies en la detenció del Comando "Buruntza" i "Barcelona".

Recordem a tots els mossos que vulguin participar, rebre informació oficial o debatre que tenim a la vostra disposició l'única llista de correo-email dels mossos d'esquadra, i que podeu estar donats d'alta sense ser afiliats trucant a la seu del CAT 93 485 03 50 i donant les vostres dades per a comprovar la vostra identitat o enviant un email a cat-me@teleline.es amb un telefon de contacte per a comprovar les dades que ens paseu.

mossosdesquadra@eListas.net

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT-SEC.

El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Sindicat d'Esquadres de Catalunya no comparaix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors

SUMARI

.- Editorial 2

SINDICAL

.- Que cessin al Director Gen.	3
.- Guerra de guerrilles	5
.- Paralització de concursos	6
.- Fronts oberts: expectatives del CAT-SEC	10
.- Horaris a trànsit	12
.- Sobre sous	13
.- La Generalitat reduirà...	14
.- La Sindicatura halla...	16

OPINIÓ

.- Vergonyós	7
.- Com és que hi han tant sindicats als Cos?	8
.- Càpsules d'intriga	13
.- En Llobera, Mosso de 1ª	17
.- Sapigueu la veritat	18
.- M'en vaig a la PL	19

CAT-SEC

TELÈFONS

BARCELONA 93 485 03 50
LLEIDA 973 22 89 57
TARRAGONA 639 88 85 54

FAX

93 309 44 80

URGÈNCIES

TELÈFON MÒBIL

629 73 91 92

INTERNET

www.catme.es.vg

E-MAIL

cat-me@teleline.es
ESQUADRES@terra.es
mossosdesquadra@eListas.net
evolucio@worldonline.es

ADREÇA

c/ Tànger 48, Baixos 1ª
08018 Barcelona
c/ Tamarit de la Llitera 17,
baixos
25008 Lleida

EDITA

CAT-SEC

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

L'EVOLUCIÓ

QUE CESSIN AL DIRECTOR GENERAL

A principis de l'any 97 es va presentar una denúncia anònima als jutjats de Blanes pel fet que un atestat en el que estava implicat un regidor de l'Ajuntament de Blanes denunciat per Mossos no havia estat tramitat. El jutjat que va rebre la denúncia va reclamar l'atestat, el qual va aparèixer en aquell moment, i va obrir diligències penals contra diversos comandaments per presumpta ocultació de document públic. En aquells moments, el Secretariat Nacional del sindicat va debatre sobre la conveniència o no de personar-nos com a part acusadora en el procediment. Personalment m'hi vaig mostrar contrari, ja que entenia que no era una tasca del sindicat i recordo que es va acordar no personar-se com acusació. Tanmateix, al març d'aquell mateix any, vaig plegar com a Secretari General del sindicat i poc després, els companys que es van quedar dirigint el sindicat van decidir personar-se com acusació. De forma que vam impulsar el procediment. Al mes d'abril de l'any 98, coincidint amb la crisi del nostre sindicat, la part que l'empresa va reconèixer com a SAP, es va personar als jutjats de Blanes per desistir com acusació, tot just dos dies després d'ésser reconeguts per l'empresa i coincidint amb una visitat del DG a Blanes. Jo vaig estar informat d'aquesta operació una setmana abans i tots els indicis em donaven a entendre que aquest desistiment era una part del preu que els usurpadors havien de pagar a l'empresa, pel qual, tot i que en principi mai vaig estar d'acord amb que el sindicat es personés com a part acusadora, vaig entendre que allò era una venuda, una traïció i que, per dignitat, per integritat i per principis, no ho podíem permetre. El desistiment com a part, juntament amb el posicionament favorable a l'arxiu del ministeri fiscal ben segur que donaria com a resultat l'arxiu.

Així doncs, tan aviat com vam poder, ens vam tornar a personar, ja com a CAT-ME, en la causa. Vam haver de fer dipòsit d'una fiança i ens vam oposar a l'auto d'arxiu, presentant recurs davant l'Audiència Provincial de Girona. L'Audiència de Girona va donar-nos la raó, i no només això, va criticar la instrucció practicada pel jutge, va ordenar l'obertura d'un procediment del jurat en un jutjat diferent del que havia practicat la primera instrucció i va deixar ben clar que hi havia indicis de delictes. Així doncs es va obrir un procediment del jurat a Blanes. Després d'una llarga instrucció, el jutge va atendre la petició del fiscal i de la part acusada i va dictar un auto d'arxiu altra vegada. I, altra vegada, vam presentar recurs a l'Audiència, la qual, ens ha tornat a donar la raó, ordenant el senyalament de judici oral. L'auto de l'Audiència és molt dur contra l'actuació dels imputats i de l'empresa en general. Amb tot el respecte cap a la presumpció d'innocència, creiem que hi ha moltes possibilitats que algú surti condemnat o inclús que resultin conseqüències penals per càrrecs polítics del departament.

Personalment no em crec que el comissari prengui una decisió d'aquesta mena sense haver consultat al Director General, de fet, en les diligències figura una carta del Director General que, suposadament, justificaria l'actuació.

Crec que el tema és molt greu i que qui tingui que adoptar les decisions, si hi ha una sentència condemnatòria hauria de cessar al Director General, com a mínim. De fet, penso que si el fet hagués estat comès per persones d'inferior rang, vistos els indicis, no s'esperaria a sentència ni es respectaria la presumpció d'innocència, ja s'hauria actuat.

SALUT !

L'EVOLUCIÓ

GUERRA DE

GUERRILLES

Sempre hem defensat la necessitat que el col·lectiu s'impliqui i participi en la lluita sindical. El sindicat és una eina que els afiliats han de fer servir, però si realment volem eficàcia sindical en els destins, en el dia a dia, cal la lluita directa, en el propi destí. Exposarem a continuació una forma de lluita, d'organització, que ja ha existit en algun moment en algun destí, però que ara no existeix, i que en el seu moment ha donat els seus fruits.

Cal que en un determinat destí hi hagi un líder sindical o delegat que compti amb el suport moral i material d'una bona part dels companys allà destinats i que aquest delegat adopti iniciatives, fiscalitzi el funcionament del servei, exposi les queixes al màxim comandament del destí i proposi solucions als problemes que es produeixen dia a dia.

Aquest delegat hauria de ser una persona íntegra, que no es mogui únicament per interessos personals, que tingui sensibilitat cap als problemes de la gent, que estigui disposat a dedicar una part del seu temps a la lluita sindical, amb capacitat d'explicació i convenciment, respectat pel col·lectiu, complidor amb la seva feina.

Aquest delegat comptaria amb el suport del sindicat per assessorament, per fer feina, per fer escrits, per denunciar, pel material, pel que faci falta. Alhora, hauria de tenir un contacte directe i permanent amb el sindicat per tal d'informar sobre tot el que passi.

El delegat ha de tenir la capacitat per detectar la problemàtica que més preocupa a la gent i intentar incidir per a resoldre-la, i així, anant resolent els problemes del destí, guanyar-se la confiança del col·lectiu, sense

el suport del qual és molt difícil aconseguir res.

Ha de ser una persona que no tingui com a prioritat absoluta la promoció professional ni por a possibles represàlies injustes.

En tots els destins sempre hi ha persones més sensibilitzades que d'altres amb les putades que estem patint. De fet, quan reparteixo revistes i coincideix que no hi ha cap comandament dels dolents al destí, és habitual que es formin "corrillos" on la gent exposa les seves queixes i crítiques, la seva indignació. Tot això s'ha de canalitzar adequadament. Queixar-se als passadissos i en veu baixa no serveis per res. Creiem absolutament necessària l'autoorganització i us animem a fer-ho. Teniu un sindicat que ja sabeu que us donarà suport sempre i per tot, en el qual hi podeu confiar plenament, per tant, deixeu-vos estar de tonteries. El primer que heu de fer és afiliar-vos amb nosaltres i convèncer als companys del vostre entorn que també ho facin. En segon lloc, heu de reunir-vos i escollir d'entre vosaltres la persona que cregueu que pot fer millor aquest paper de líder sindical o delegat, alhora que feu un llistat de problemes i reivindicacions i decidiu la forma de fer-hi front. A partir d'aquí, interrelacionant-se amb el sindicat i organitzats, les crítiques de passadís ja tenen un canal, la gent ho sap, es comença a actuar (la comunicació és molt important). Aquesta necessària acció sindical en el destí és el que hem titulat guerra de guerrilles. Us ho cregueu o no, donada l'actual regulació laboral del Cos, els comandaments tenen força discrecionalitat per incidir en que la gent treballi més o menys a gust, que les condicions siguin més o menys bones, que els proble-

mes se solucionin o no, etc. Però, per tot això cal un interlocutor amb cert suport de la gent.

Pel cas que en el vostre destí us hagi tocat un d'aquells comandaments que és més papista que el papa, amb el qual resulti impossible el diàleg, existeixen formes de pressió que es poden fer des del mateix destí.

Creieu-nos, és molt important encetar aquesta guerra de guerrilles. No tot té solució, ni sempre es té la raó, però, si ens feu cas, ja veureu com a mig termini les coses canvien, si més no en el sentit que us tinguin en compte, que pensin en vosaltres com a persones abans de prendre decisions. La por guarda la vinya i l'organització pot frenar el despotisme.

A més, si s'enceta aquesta estratègia en força destins millor que millor. Ara bé, com ja hem dit, el primer que cal són individus que vulguin implicar-s'hi, sinó, no farem res. Animeu-vos i poseu-vos en contacte amb nosaltres. ORGANITZA'T I LLUITA !

SALUT !

PARALITZACIÓ DE CONCURSOS

De sempre, el sindicat, ha impugnat la major part de processos selectius per múltiples raons que, al nostre entendre, vulnereu la legalitat o no s'ajusten a criteris d'objectivitat, igualtat d'oportunitats, mèrit i capacitat o drets que tenim com a funcionaris. El que passa és que, fins ara, els procediments seguien el seu curs i quan s'obtenia sentència, encara que es guanyés, la seva execució creava més perjudicis que beneficis, amb el qual, mai s'executava i l'empresa continuava fent el que volia. Ara hem canviat d'estratègia jurídica i en tots els procediments jurídics que iniciem contra processos selectius demanem que com a mesura cautelar, en funció dels greus perjudicis que es poden causar, es paralitzi el procés en tant no hi hagi sentència. **Aquesta estratègia ha començat a donar els seus fruits i ja hem aconseguit dos autos de paralització, concretament en els processos selectius de policia científica.** També és cert que en el procés de selecció d'investigació el jutge ens ha denegat la mesura (com veieu, la legalitat o la justícia sovint depèn del jutge que ens toca, és a dir no és pas tant objectiva com hauria de

ser). La mesura no és definitiva, ja que l'empresa hi pot presentar recurs i pot ser que el guanyi, amb el qual, els processos continuarien, però, obre un nou camí que pot fer més efectiva l'acció jurídica. Si els jutges comencen a donar-nos la raó, encara que només sigui en alguns casos i paralitzen processos selectius, acabarem aconseguint que aquests s'aproximin als criteris que nosaltres, en defensa dels interessos del col·lectiu, pensem que haurien de seguir. Ara el repte és el nefast concurs general que han engegat. Seria un gran èxit que el jutge paralitzés el concurs en tant no hi hagués sentència sobre el contenciós que hem presentat, i més què encara si guanyem i s'obliga a l'empresa a treure a concurs totes les places; eliminar horaris especials; adoptar mèrits objectius, res de PGA's, etc. Ja anunciàvem que aniríem per aquest camí en una revista anterior, i ja dèiem que si ens en sortíem, potser algú se sentiria perjudicat pel fet de retardar un concurs, però, si acabem guanyant, tothom se'n beneficiarà.

SALUT !

VERGONYÓS

Enric Alsina Illa, Secretari General del CAT

Feia molt de temps que no llegia la revista que fan aquella gent de la UGT i l'altre dia en vaig llegir el nº 68 ja que em va interessar un article que parlava sobre els sindicats de classe el Cos. Francament, vaig sentir una barreja d'indignació i vergonya aliena pel contingut i em vaig sentir en l'obligació de fer-ne una crítica i un desmentit. No es pot permetre que s'enganyi a la gent d'aquesta manera ni que es manipuli la nostra història per fer-se autobombo.

- La revista, des que comença fins que acaba és un cúmul de demagògia i autobombo injustificat, com els programes de teletienda, amb nombroses contradiccions, nul·la participació d'afiliats o gent de base, i ínfima crítica.

- Es fa una apologia impresentable de la UGT com la panacea a tots els nostres problemes, cosa que s'ha demostrat absolutament falsa, quan no perversa, ja que més aviat ha estat al contrari.

- Es tergiversen els fets, s'apunten medalles on no pertoquen o no els pertoquen.

Amb poc que es llegeixi amb atenció la publicació qualsevol pot adonar-se d'això, que ho fan sense tenir ni mica de vergonya, com si els membres d'aquest Cos acabéssim de caure de la figuera.

Convindria fer-se aquestes preguntes:

Si la UGT és tan bona, té tanta força i capacitat d'incidència, com és que ens trobem com ens trobem? I la resta de col·lectius on fa anys que hi són?

Qui va salvar la UGT de l'afer PSV? A qui deuen molts favors? Qui mana a la UGT? Quins interessos té qui mana a la UGT? D'on treu els ingressos la UGT? En què gasta els diners la UGT?

S'atribueixen com a grans èxits de la 6 CAT-SEC

seva trajectòria sindical l'extensió dels vals de menjador, la puntuació dels cursos de formació i el FAS, bagatge que, per altre banda, de ser cert, seria prou ridícul, tot i que ells ho presenten com a fites importantíssimes i com si ho haguessin aconseguit ells sols, quan, en realitat, en alguns casos ni hi eren. Anem a pams.

VALS DE MENJADOR. La introducció dels vals de menjador es va produir amb la imposició de jornades de 12 hores l'any 97, entre d'altres coses, després de la mesura de pressió de parlar castellà. L'objectiu dels sindicats que estàvem negociant, SUME i nosaltres, era aconseguir que l'empresa es fes càrrec de les despeses que suposava haver de dinar i sopar fora de casa. Els vals de menjador va ser una solució intermèdia i, ja en aquells moments hi havia el compromís verbal de l'empresa d'anar aprofundint per aquesta via, fos per extensió de vals, fos per increment del seu valor. En el seu moment va ser posar una falca per anar avançant. El fet de l'extensió dels vals de menjador ha estat perquè els horaris especials, mica en mica, han anat deteriorant les seves condicions i arribant a planificar-se 12 h. Seria summament injust que mossos que treballen en les mateixes condicions tinguessin compensacions diferents. Per altra banda, si suposéssim que és cert que aquella gent van negociar l'extensió dels vals de menjador implicaria que havien cedit sense resistència a la implantació genèrica de jornades de 12 hores i d'horaris especials, amb el qual, més que un èxit sindical, es tractaria d'una venuda més, amb el greuge de no haver pactat un val per menjada, qüestió que provoca que avui per avui molts companys treballin en hores de dinar i sopar en un mateix dia i només rebin un val.

PUNTUACIÓ DELS CURSOS DE FORMACIÓ. Això és un èxit? O sigui, estem lluitant
NÚMERO 76/SETEMBRE 2001

L'EVOLUCIÓ VERGONYÓS

contra les hores de romanent, per una reducció de jornada, per a que l'empresa faci els cursos de formació i reciclatge periòdics i en jornada laboral i hi ha una organització que considera un èxit que la gent hagi de dedicar temps i diners propis a la formació professional, que les organitzacions deixin de fer sindicalisme i es converteixin en acadèmies i que la casa s'oblidi definitivament de fer la formació que li pertoca. Perfecte!.

Deixeu-me que us digui més coses sobre els cursos de formació de la UGT i de CCOO. Són cursos pagats amb fons de l'Estat i Europeus, trets de les vostres nòmines, als quals hi teniu tot el dret a fer-los, estigueu o no afiliats a aquestes organitzacions. Per tant, no cal que us hi afilieu per aquest motiu, si és que ho feu per això. L'altre qüestió és que amb aquests fons es paguen molts sobresous a molta gent i no és descartable que algú se'n beneficiï o, inclús, la pròpia organització.

FAS. El FAS es va introduir en la època de la Mª Pau ORTILLÉS, dintre de l'estratègia de negociació que vam seguir de pretendre igualar els drets dels Mossos als de la resta de funcionaris. Com sempre, es va començar per una quantitat petita, ja que es tractava d'un element nou, una altra falca, i, any darrera any, s'ha anat incrementant per acabar, com ha de ser, no pas per la gran acció sindical de la UGT, igualant-se al de la resta de funcionaris. Deixeu-me que us digui més. Si la Mª Pau no hagués plegat, el proper pas pel qual estàvem pressionant, era per negociar la distribució dels Fons Addicionals. M'explico. Els Fons Addicionals són unes partides pressupostàries que representen un percentatge sobre la massa salarial destinats a que l'Administració pugui corregir els sous que consideri oportuns. El fet que es negociïn o s'imposin només depèn de la voluntat de l'empresa o de la capacitat dels sindicats per incidir en aquesta voluntat. La resta de funcionaris ja els negocien, nosaltres encara no. Són els diners, per

exemple, que han utilitzat aquest any per incrementar els complements específics als nostres comandaments. El nostre objectiu és que aquests fons es destinin a recuperar poder adquisitiu i a increments lineals que afavoreixin als més desfavorits. Ara, ja veureu, el dia que s'aconsegueixi, com ha de ser, negociar aquests fons, saltarà la UGT, que mai n'ha parlat, penjant-se la medalla.

En algun punt de la revista es parla, com així és, que el gran problema que tenim és que la nostra empresa no vol negociar res. Contradictòriament, després, afirmen haver negociat i estar negociant, cosa que és falsa. En lloc de pressionar a l'empresa per a que negociï, el que fan és fer-li de comparsa, per altra banda, igual que els altres, assistint a reunions amb tècnics que no poden decidir res i anar passant el temps.

Mireu, la via jurídica no és l'única, però sí que és molt important i simptomàtica de la honestedat o no d'una opció sindical. No es pot dir que no s'està d'acord amb alguna cosa i després no impugnar-la. Desconec quants contenciosos han interposat en aquest gloriosa etapa que van encetar l'any 98, però, pels comentaris dels companys que hi ha destinats als tribunals contenciosos diria que molt pocs, si més no, tampoc he vist que diguin si han impugnat això o allò, ara, cursos i ofertes de telefonia mòbil, els que vulgueu. Això és fer sindicalisme?

Si algun d'aquests 400 companys que diuen tenir afiliats de la 13ª promoció els hi vol veure el plumero, només cal que demani per veure la comptabilitat, aviam les quantitats que es destinen a despeses d'alliberats, dietes, quilometratges, pagament de professors, etc. i que demani quants contenciosos han interposat des del 98.

Em sap molt de greu que s'enganyi a la gent o que la gent, que no coneix el panyo, es

VERGONYÓS

cregui segons què.

NO US DEIXEU ENGANYAR PER LES COLORAINES, LES FOTOGRAFIES NI EL QUE ES DIU, JUTGEU PELS FETS. En principi ja, algú que fa tanta i tant dolenta demagògia es mereix desconfiança i cap credibilitat.

També em sap greu, si és cert, que tinguin afiliats a més de la meitat de la 13ª promoció, perquè això vol dir que la gent passa del sindicalisme i aposta pel servei sindical més venal, amb el qual, així ens van les coses i pitjor que aniran. Fixeu-vos bé, una organització suposadament tan potent i, en canvi, pel que sembla, només treballen amb una advocadessa, quan, nosaltres, treballem amb un advocat a Girona, un a Barcelona i un gabinet a Lleida, en fi, molt simptomàtic.

Pensa't-ho bé.

A hores d'ara, ningú pot posar en dubte que UGT i aquella gent que fan servir les nostres anteriors sigles són el mateix. Tampoc ningú pot negar que aquesta pressuposada capacitat d'incidència de la UGT que vénen com la panacea, no existeix, sinó, perquè permeten l'actual situació? Tampoc la UGT ni els grans sindicats de classe han garantit mai en altres col·lectius on hi són presents de fa molts anys ni tan sols el no retrocés en drets laborals, ans el contrari, els col·lectius que acostumen a estar més bé són els que tenen sindicats propis potents i amb capacitat de liar-la. Tanmateix, si us deixeu enlluernar pels diners i us afilieu a aquestes organitzacions, voldrà dir que no us afilieu a nosaltres, i, si això és general, ens estareu condemnant a la marginalitat i impotència per fer res.

SALUT !

COM ÉS QUE HI HA TANTS

SINDICATS AL COS

Enric Alsina Illa, Secretari General de CAT

Aquesta és una pregunta que es repeteix molt sovint i una situació que molta gent no arriba a entendre. En aquest article donaré la meva opinió sobre l'assumpte. També faré esment a qüestions que no puc demostrar ni dic que siguin certs, per tant, enteneu que són interpretacions i opinions, no pas afirmacions.

La primera qüestió que cal entendre és que no tothom és igual, no tothom pensa el mateix i que el pluralisme és necessari i convenient en qualsevol àmbit associatiu, principalment en política i sindicalisme. Després, és la gent la que afiliant-se o votant les opcions, les legitima i fa que hi hagi més o menys sindicats, per tant, és una voluntat democràtica del propi col·lectiu.

Per analitzar la fragmentació sindical al Cos cal conèixer una mica la història. Quan jo vaig ingressar al Cos, l'any 1.990-91, hi havia tres sindicats: UPC, SUME i UGT. El que em van explicar a mi era que UPC era un sindicat que s'havia promogut des de la pròpia DG quan els mossos van passar a dependre de la Generalitat i es precisava algun interlocutor que representés al col·lectiu; que SUME havia estat una escissió de la UPC com a conseqüència del caràcter groc d'aquella i, sobre la UGT, no puc comentar més que suposo que els que la van constituir al Cos seria perquè eren militants d'aquella organització. Cada organització sindical, encara que no hi havia hagut eleccions sindicals, disposava de dos alliberats i mitjans de l'Administració, a més d'assistir a reunions de negociació suposadament representant a un col·lectiu que no els havia votat. Sindical i laboralment, com he explicat altres vegades, era una disbauxa, el qual posava en evidència, al meu entendre, la ineficàcia o ineficiència de les opcions sindicals existents. Davant la situació, l'any 92, vaig promoure la constitució de la secció sindical de CGT, que després seria SAME, SAP i finalment CAT-ME, naixent així la quarta força sindical al col·lectiu, a través de la qual vam pressionar i obtenir RLT,

concurros, posar contenciosos, i, finalment eleccions sindicals. Si no recordo malament, l'any 93 es va constituir el CAOS, que després seria APPAC, i, en principi, se'm va dir que amb aquesta associació no es pretenia fer sindicalisme, sinó associacionisme, serveis i activitats. Ja érem cinc. L'any 95, per fi, es convoquen eleccions sindicals i apareixen com a rovellons, com cada cop que hi ha eleccions, nous sindicats, en aquest cas: CPI, CISPAME i ASME. En aquelles eleccions van treure representació: SAP, UPC, APPAC i SUME. La UGT va optar per dissoldre's i la major part dels seus components es van integrar a SUME. Vam quedar 4. Al 98 es produeix la nostra crisi, de la qual resulten dues organitzacions: la UGT i nosaltres. L'any 99 es produeixen eleccions sindicals i 5 organitzacions obtenen representació tot i que es tronen a presentar altres sindicats nous, com ara el SUT. L'any 2.000 UPC pateix una crisi i sorgeix el SEC. Per tant, en aquests moments, si no me'n deixo cap o n'ha desaparegut algun hi ho desconec, tenim 11 sindicats, sis d'ells amb un cert suport o presència d'importància en el col·lectiu.

Tornem al tema d'ela pluralitat. No parlaré dels no representatius, ja que en podrien haver 50.000 i no passaria res, però si dels sis que tenen força suport del col·lectiu i que hauríem d'esforçar-nos per unir forces i eliminar dispersió. CAT i SEC ja hem iniciat un procés que, si tot va bé, acabarà en fusió, amb el qual quedaríem 5, SUME, és un sindicat amb el qual, fent petites renúncies per ambdues parts, es podria avançar molt i he de dir amb rotunditat que si no s'ha fet res amb SUME ha estat per manca de voluntat per part d'ells, cosa que no descartem que pugui canviar en un futur. Si fos així, ja quedaríem 4. UPC que seria el referent de CCOO, UGT, APPAC i el que podríem autodenominar Bloc Sindical Progressista (amb o sense SUME, el qual pot optar per formar part del bloc CCOO). UGT i CCOO són les dues cares d'una mateixa moneda, d'un mateix model sindical, institucionalitzat, poc reivindicatiu, mediatitzat, professionalitzat, en fi, que us he d'explicar, APPAC representaria doncs aquest model sindical "associatiu", i nosaltres el sindicalisme combatiu. Em sembla que són tres opcions sindicals ben diferenciades que permetrien que qualsevol membre del col·lectiu es pogués identificar amb alguna d'elles, per

tant, es garantiria la representativitat de tot el col·lectiu, el qual hauria de decidir quina proporció dóna a cada tipus.

D'alguna manera, és la situació que viu l'Ertzaintza, amb l'excepció que allà el que aquí representen les opcions APPAC i UPC (fins ara, ja que si UPC adopta el model CCOO les coses canvien), el representa ELA-STV. Allà hi ha quatre sindicats representatius UGT i CCOO, que són molt minoritaris (com espero que passi aquí quan la gent se n'adoni del que hi ha); ELA-STV que és la segona força i ERNE, que és el sindicat majoritari i que podríem considerar com a representant de la nostra línia. Penso, honestament, que si nosaltres no haguéssim patit la crisi del 98, amb la desbandada d'afiliats cap a d'altres organitzacions, els resultats electorals de l'any 99 ja haguessin donat un resultat similar al basc, amb nosaltres com a majoritaris i a molta distància, APPAC com a segona força i UPC. Tenint en compte el just que li va anar a SUME per superar el 5 %, penso que en altres circumstàncies, no hauria sortit. També penso que el fet que en tots els cossos policials les opcions majoritàries siguin les més reivindicatives o combatives i que els grans sindicats de classe siguin molt minoritaris no és casual, sinó que és el normal i que si aquí, ara, no és així, és per la conjuntura, però que tornarà a ser així. Les coses cauen pel seu pes i ni l'empresa ni els grans poders fàctics sindicals ho podran impedir.

Sovint la gent es confon perquè llegeix el que escriuen les diverses organitzacions i no hi troben diferència, el qual els fa pensar que tots som iguals i que si som iguals, perquè no estem junts. El problema és que no tot el que s'escriu és cert, ni es pensa de debò, ni s'actua en conseqüència. Hi ha molta ovella amb pell de llop. No jutgeu pel que llegiu, sinó pel que veieu, pels fets, no pas per les paraules. És molt fàcil dir una cosa, parlar, però s'ha de veure el que fa cadascú, la coherència.

No he pogut evitar sortir-me una mica de tema, però espero que aquest article hagi respost, encara que sigui en part a la pregunta del títol.

SALUT !

FRONTS OBERTS:

ESPECTATIVES DEL CAT-SEC

No hi ha diàleg ni negociació de cap mena amb l'empresa. Podríem dir que les mobilitzacions, com a eina de pressió per forçar la negociació no han tingut èxit. Sense negociació no hi ha possibilitats d'assolir totes aquelles reivindicacions que té el col·lectiu o de solucionar per la via del diàleg els problemes que sorgeixen dia a dia en les relacions laborals. L'empresa va decidir fa molt de temps tirar pel dret, passar dels sindicats i fer tot allò que li plau sense tenir en compte que estem en un estat democràtic, social i de dret. Per tant, des del CAT, s'ha adoptat l'estratègia d'assolir objectius per la via jurídica i així també pressionar per forçar la negociació. Sovint se'ns pregunta com estan les coses, que fem o que no fem. Creiem haver-ho explicat en comunicats, llista de correu electrònic i en aquesta mateixa revista, tanmateix, corrent el risc de ser reiteratiu, comentarem a continuació els principals fronts de lluita que tenim oberts, que són molts, i el que esperem aconseguir. Mai es poden assegurar resultats, però treballem per aconseguir-los. Per altre banda, les coses segueixen un curs, un tempo, mai hi ha resultats positius immediats, per tant, hem de tenir paciència i anar recollint els fruits del treball poc a poc.

NUL·LITAT DE TOT L'ACORDAT EN CONSELL DE LA POLICIA. Aquest és el tema estrella. Ja vam explicar fa temps que, amb una interpretació literal de la Llei, tots els acords assolits en Consell de la Policia des que els sindicats no hi participem són nuls de ple dret i que engegàvem el procediment jurídic per a la seva declaració. El procés està en via de recurs administratiu. Un cop resolt el recurs administratiu, anirem al contenciós, el qual es pot resoldre en un termini de nou mesos. Sapiguen que l'empresa no ha negat els nostres arguments ni els ha desqualificat, sinó que s'ha limitat a argumentar, principalment, que fer una delegació de vot sense assistir físicament equival, a efectes jurídics, a assistència física pel que fa a quòrum mínim de constitució d'un òrgan col·legiat. Per tant, continuem molt esperançats en que un jutge ens doni la raó ja que la delegació de vot només es pot

10 CAT-SEC

tenir en compte un cop constituït l'òrgan i només als efectes de votació per l'adopció d'acords. És delegació de vot, no substitució de presència. A més, argumentem aquesta causa de nul·litat en altres contenciosos interposats, amb el qual els resultats podrien veure la llum més aviat del que ens pensem.

Si guanyem aquest tema, podrien ser nuls el nou reglament de provisió de llocs de treball, la RLT i les seves modificacions, molta gent tornaria als horaris de torn, les sancions disciplinàries a expedients vistos pel consell, la instrucció 6/2000 sobre horaris especials, i, en fi, tot el que ha fet la casa des de fa un any i mig. S'armaria un batibull importantíssim. Tanmateix, el millor resultat i segur, és que l'empresa es veuria obligada a negociar amb els sindicats totes les qüestions i els sindicats, llavors sí, tindríem suficient força per anar aproximant-nos a les reivindicacions. Dic això perquè, la magnitud dels efectes d'una sentència favorable, a més de la possibilitat de recurs que pugui tenir l'empresa, podria fer que es declarés la sentència inexecutable. M'estranya molt, en un tema tan important, no haver vist el posicionament de la resta d'organitzacions.

PROCÉS DE BLANES. Ja n'hem parlat en un article anterior dintre d'aquesta mateixa revista. Si obtenim sentència condemnatòria implicarà responsabilitats polítiques importants i la possibilitat de canvis a nivell polític, amb el qual existiria la possibilitat d'un canvi en la mentalitat dels nostres dirigents cap a postures més negociadores i respectuoses.

COEFICIENTS MULTIPLICADORS. Estem presentant una allau de reclamacions d'aplicació de coeficients multiplicadors i obtenint resolucions judicials favorables, encara que l'empresa les estigui recurrent. Si aconseguim que l'empresa es vegi obligada a l'aplicació dels coeficients d'ofici, vista la mancança generalitzada de personal, els serà impossible, materialment, disposar de les hores de romanent o planificar treball

NÚMERO 76/SETEMBRE 2001

FRONTS OBERTS: ESPECTATIVES DEL CAT-SEC

en dies de festa, per tant, forçarà un canvi important en quan a horaris, cap a l'estabilitat i l'eliminació de la precarietat actual.

PARALITZACIÓ DE PROCESSOS SELECTIUS. També n'hem parlat en un article anterior dintre d'aquesta publicació. Si per primera vegada a la història aconseguim paraitzar els processos selectius per resolució judicial ferma, l'empresa es veurà obligada a negociar els criteris de valoració de mèrits i selecció i no cal que us diguem que el nostre objectius són, entre d'altres: que es facin anualment, que surtin convocades totes les places, que s'elimini el PGA, que es portin a terme amb transparència i objectivitat.

IMPUGNACIÓ DE RLT. Pretenem aconseguir negociar els complements específics i horaris, aconseguir l'especialització eliminant les macroàrees, eliminar horaris especials i lliures designacions, igualar drets de divisions centrals i grups d'ABP, eliminar allò de mosso/a. Qüestions també importantíssimes.

IMPUGNACIÓ D'ACORD DE GOVERN SOBRE RETRIBUCIONS. Es pretén aconseguir el dret a negociar els fons addicionals i, per aquesta via, establir un sistema de recuperació de poder adquisitiu perdut. També, com no, evitar que es produeixin greuges tant important com el que ha suposat l'increment tan elevat de les retribucions dels nostres comandaments quan l'escala bàsica ha perdut més de dos punts de poder adquisitiu. Si guanyem, repartirem els diners que hi hagi i assolirem el dret a negociar els increments salarials. Tanmateix, aquí sí que reconeixem que ho tenim pelut, però ho intentem. No ens consta que d'altres organitzacions ho hagin fet.

IMPUGNACIÓ DE CANVIS EN EL LLOC DE TREBALL. Gràcies a alguns companys que han volgut impugnar. El sindicat ha presentat recurs als canvis de horari de torn a especial, agrupació de destinacions i eliminació de places de policia científica en ABP's. Es pretén aconseguir que l'empresa no pugui fer i desfer a plaer perjudicant els drets de la gent que ha guanyat una determinada plaça en concurs i l'ha assolida definitivament.

SETEMBRE 2001/NÚMERO 76

PROCÉS DE MOLLET DEL VALLÉS. Ens van impedir fer una manifestació que teníem autoritzada a l'EPC. Vam ser l'únic sindicat que va presentar denúncia i s'estan instruint diligències prèvies. Si hi ha condemna esperem deduir-ne responsabilitats polítiques implementant així els possibles efectes del tema de Blanes i la lluita general per l'assoliment dels objectius.

PROHIBICIÓ DE MANIFESTACIONS DAVANT DE CASA DEL PRESIDENT. És un altre front de lluita pel dret a la reivindicació, tot i que en aquest no és matèria penal, encara, sinó administrativa, tanmateix, ja veurem que en resulta.

IMPUGNACIÓ DE PGA'S. Com cada any, gràcies a la voluntat d'alguns afiliats, tornem a lluitar contra aquesta arbitrària manera de discriminació recurrent PGA's. La casa ens ha inadmes els recursos d'alçada per considerar que el PGA's és un acte tràmit no impugnable i ara toca anar al contenciós administratiu. No cal dir que el que pretenem és eliminar els PGA's, norma contra la qual es va presentar contenciós administratiu l'any 97 i que està pendent de judici. Aclareixo que aquest contenciós, arrel de la crisi del 98, se l'ha atribuït i l'està portant aquella gent de la UGT, però el vam presentar nosaltres. Esperem que, pel bé del col·lectiu, no es venguin i es guanyi, encara que això suposi que es pengin una medalla que no és seva.

IMPUGNACIÓ D'HORARIS ESPECIALS. Una de les vies de lluita contra l'abús horari i la implantació dels horaris especials de forma genèrica que es va encetar va ser recórrer l'establiment d'aquest horari la Sala de Barcelona. Si guanyem aquest contenciós continuarem amb la resta de serveis com trànsit i ABP's.

Com veieu, tot i que només ens hem referit als temes que nosaltres considerem més important, hi ha molts fronts oberts i moltes expectatives. A vosaltres us demanem la vostra participació i suport o, com a mínim, la vostra afiliació. El CAT-SEC és la millor, per no dir la única alternativa sindical que tens si vols que es lluiti pels nostres drets.

SALUT!

CAT-SEC 11

HORARIS A TRÀNSIT.

Durant el mes d'agost vam rebre queixes de companys de trànsit en el sentit que se'ls havia planificat treball en dies que per quadrant els tocava festa, amb aquelles hores anuals que ells diuen que estan pendents de planificar, en les setmanes o dies anteriors al començament del període vacacional. Segons els companys, aquesta era una situació habitual a trànsit.

Nosaltres els vàrem informar que això anava contra el decret 15/1997 que regula les vacances i que estableix com a garantia en el seu article 18 que no es podrà cridar a treballar en la setmana o dies immediatament anteriors, intermedis o posteriors al període vacacional, independentment que es tracti d'horaris especials o de torns, ja que tots han d'estar planificats.

Aquesta garantia és lògica quan les vacances es computen en hores, ja que si no fos així, ens podríem trobar amb que es fes menys d'un mes de vacances. És mes, en el seu moment, es va aconseguir aquesta garantia perquè així s'incrementava, de fet, el període vacacional sense infringir cap llei i en forma de compensació per tot el que ens estaven endossant.

Vam dir als companys que reclamessin als seus superiors o serveis de planificació per aquesta il·legalitat, cosa que van fer, però, sense resultat, ja que interpretaven que a trànsit i en horari especial, no afectava aquesta garantia.

Des del sindicat vam parlar amb responsables de l'ACPO, els quals van confirmar la versió donada pels agents, sense aportar la solució. Tot seguit vam parlar amb el Cap de Personal, el qual, no va tenir cap dubte en cap moment sobre la legitimitat de la nostra queixa i es va comprometre a buscar alguna

solució. A dia d'avui, 22 d'agost del 2001, el Cap de Personal, s'ha compromès verbalment a mantenir una reunió amb les diverses parts afectades a principis de setembre per decidir alguna solució a aquesta il·legalitat i a comunicar-nos-en el resultat. Donat que la qüestió ha estat aplicada de forma sistemàtica, podria ser que la reparació d'aquest greuge es produís mitjançant alguna compensació a tots els qui hagin estat afectats, hagin o no hagin reclamat, i, per suposat, que no es continuï amb aquesta pràctica. Si això esdevé així, ens donaríem per satisfets. Tanmateix, si no és així, si a principis de setembre no es soluciona aquest tema, **VOLEM QUE TOTS SAPIGUEU QUE ESTEU SENT VÍCTIMES D'UNA IL·LEGALITAT I, PER TANT, PODEU RECLAMAR AMB TOTES LES POSSIBILITATS D'ÈXIT.**

Volem destacar l'actitud extremadament objectiva i conseqüent que ha tingut el Cap de Personal amb aquest afer, cosa a la que no estem habituats en el tracte que tenim amb altres responsables de l'empresa o de l'Administració. La veritat, ens ha sorprès, encara que pot ser que finalment no es solucioni res i haguem de presentar recursos, seria molt bonic que per part de la nostra empresa, quan ens queixem o plantejem un problema es tingués sempre la mateixa actitud, estalviaríem molts recursos i aconseguiríem solucionar moltes coses per la via del diàleg, tot plegat enlloc d'actituds prepotents, interpretacions sesgades o forçades o clarament abusos amb els que ens trobem dia darrera dia.

Esperem que no passi massa temps fins que aquest canvi d'actitud de l'empresa vers els sindicats i els seus treballadors es produïxi.

SALUT !

SOBRESOUS

Suposo que no descobriré a ningú la sopa d'all si dic que hi ha molta gent al Departament d'Interior i al Cos de Mossos d'Esquadra que any rera any té un bon sobresou formant part de tribunals qualificadors o donant classes a l'EPC. Que si us fixeu en els components dels tribunals qualificadors dels diversos processos selectius, quasi sempre són els mateixos o amb molt poques variacions.

Pel que fa a l'EPC, nosaltres sempre hem defensat que els professors haurien de ser de plantilla, en serveis especials o comissionats, o, que en cas que es continuï amb els sistema actual, s'hauria de fer un procediment objectiu de selecció de professorat on qualsevol pogués, en igualtat d'oportunitats, optar per donar-hi classes. Tanmateix, avui per avui, ser mosso i donar classes a l'EPC només depèn dels contactes i amistats que tinguis, de forma que el diner públic es distribueix de forma arbitrària entre un reduït clan que també experimenta molt poques variacions.

Tal com segurament vàreu llegir a la premsa, la CGT, ha destapat la caixa dels trons, denunciant aquesta situació pel que fa als funcionaris del Servei Català de Trànsit que han donat classes a l'EPC els darrers anys.

A conseqüència de la denúncia de la CGT, s'ha obert un expedient administratiu en el que s'ha descobert que un bon nombre de funcionaris havien sobrepassat durant anys el límit de retribucions que un funcionari pot percebre per conceptes com ara el de donar classes, i que és del 25 % de la retribució anual. Cal destacar que aquest límit i el seu respecte és obligació i responsabilitat del funcionari, i és aquest el qui ha d'adonar-se'n de si pot o no percebre aquests diners.

Penseu, a més, que ara com ara, també hi ha molta gent cobrant dels sindicats per donar classes en els seus cursos de formació.

Doncs bé, des del CAT-SEC estem promovent la vies per descobrir si aquest tipus d'irregularitats també s'estan produint al Departament d'In-

terior i al Cos de Mossos d'Esquadra, i, si de la documentació que estem recopilant es dedueixen irregularitats, també denunciarem el tema, seguint el camí que ha obert la CGT, sempre seguint l'objectiu que tots tinguem els mateixos drets i deures, també alhora de participar en activitats administratives que generen ingressos. Lògicament, el procediment engegat ha de seguir un curs que no és immediat, per tant passarà algun temps fins que puguem anunciar-ne resultats, si és que n'hi ha, però en quan es produeixin us n'informarem.

Per altre banda, suposem que el fet que CGT hagi aconseguit obrir un procediment d'aquesta mena i que nosaltres hi estiguem al darrera, també farà que, si més no, a partir d'ara, l'empresa comenci a actuar d'una altra manera i potser en breu termini veurem algun cavi en aquest sentit.

SALUT !

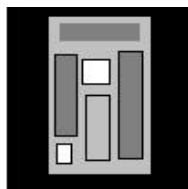
CÀPSULES D'INTRIGA

L'observador.

5. L'horari "especial flexible" o 2-2-3 s'expandeix amb força. Amb ell, el cap de setmana no comença el divendres a les 22 hores sinó el dissabte al matí. ¿Vol dir això que seria "reglamentari", per exemple, treballar tots els divendres d'un mes en torn de nit?...

6. El Rally Lloret-Costa Brava és un event esportiu d'iniciativa empresarial privada. No són el mateix les curses que s'organitzen a Montmeló, servei cobert amb hores extra?...

· (Continuarà.)

La Generalitat reducirá la jornada a sus empleados que tengan un hijo

La medida afectará indistintamente a hombres y a mujeres

Las 78.000 funcionarias y los 140.000 trabajadores autonómicos tendrán derecho a reducir un tercio su jornada laboral durante ocho meses, sin perder salario, a partir de las 16 semanas que la Seguridad Social ya concede de baja por maternidad.

JULIÁN MARTÍN / EFE

BARCELONA. (Efe.) - La Generalitat permitirá a todos sus empleados que tengan un hijo, y no sólo a las funcionarias como inicialmente tenía previsto, optar durante ocho meses (a partir de las 16 semanas que la Seguridad Social ya prevé de baja por maternidad) a la reducción de un tercio de la jornada laboral sin reducción de salario.

El anteproyecto de ley al respecto será estudiado mañana por el Consell Executiu. Según la consellera de Governació, Núria de Gispert, se trata de «un paso importante para conciliar la vida laboral y familiar, y el sector privado también debería tomar iniciativas similares».

La iniciativa, que en un principio estaba prevista sólo para las 78.000 empleadas de la Generalitat, se extenderá por tanto a los 140.000 funcionarios de la Administración autonómica, en una actuación que será pionera en toda España. El año pasado, unas 3.000 funcionarias de la Generalitat (un 4%) tuvieron hijos y la mitad de ellas se acogió a la reducción de la jornada laboral que ya establece la ley por maternidad, pero se le descontó de su salario la parte proporcional de las horas no trabajadas, tal como marca la actual normativa.

»Suponemos que con la retribución completa se acogerán todas las trabajadoras, además del porcentaje de hombres que esperamos que se pueda añadir», afirmó la consellera. No obstante, advirtió que en ningún caso se concederá esta prerrogativa a ambos cónyuges, tanto si los dos son funcionarios de la Generalitat como si la pareja trabaja en el sector privado y ya tiene una reducción de horario laboral.

Governació trabaja en el cálculo del coste que supondrá sustituir a estos funcionarios durante las horas que dejarán de trabajar. Prevé contrataciones a tiempo parcial, un tipo de contrato pensado para favorecer la integración laboral de las personas de más de 45 años y de las mujeres, aunque no sólo se dirigirá a estos colectivos porque primarán criterios profesionales. Salvo excepciones, «los funcionarios de la Administración general no serán sustituidos, sólo los de la sanidad y la enseñanza», según Gispert.

Un tercio de las 3.000 funcionarias que redujeron jornada el año pasado dependía de la sanidad pública, otro tercio de colegios e institutos de la Generalitat, y el 30% restante de dependencias generales de la Administración autonómica. «Se trata de una decisión sin precedentes entre las comunidades autónomas, y es muy probable que algunas de ellas se apunten. Ya nos han pedido información porque están muy interesadas», señaló la consellera.

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tànger nº 48, baixos 1ª. Barcelona 08018.
T. 93 485 03 50 Fax 93 309 44 80
E-mail: cat-me@teleline.es

Barcelona, 9 d'abril de 2001

A/ SRA. NÚRIA DE GISPERT, HONORABLE CONSELLERA DE GOVERNACIÓ

ASSUMPTE: "Reforma de la llei de la Funció Pública de la Generalitat"

El dia 5/4/2001 vam llegir a la premsa declaracions fetes per Vostè referents a una proposta que possibiliti a les funcionàries de la Generalitat reduir la seva jornada laboral en un terç durant un any o dos per maternitat sense reducció de la seva nòmina. També mitjançant la premsa hem sabut que aquesta proposta s'està tractant amb els sindicats que tenen accés a la mesa general.

En relació a tot això, hem de dir-li:

- 1- Nosaltres, com sindicat representatiu del Cos del Mossos d'Esquadra, no tenim accés a la mesa general, però considerem que és un tema prou important perquè sen' tingui informats per poder presentar les propostes que creiem oportunes. No en va, el Cos dels Mossos d'Esquadra és un cos de funcionaris i, com a tals, ens afecta tota reforma que es faci de la llei que regula la nostre vida personal.
- 2- El fet de que aquesta proposta només tingui en compte a la dona, vulnera l'Article 14 de la Constitució, donant per suposat que és ella la única interessada en la cura dels fills, quan deuria de ser indiferent qui s'agafés a aquesta mesura que considerem del tot necessària. D'aquesta manera, el 100% dels funcionaris podríem agafar-se a aquesta millora i deixaria, com en el cas de les baixes per maternitat, que fos el funcionari, independentment del sexe, qui decidís gaudir-la o no.
- 3- Tenim en compte que pot haver-hi famílies en que falti la mare per defunció, que la mare hagi abandonat el fills o que en cas de separació o divorci es doni la custòdia al pare, ens trobaríem en aquesta reforma s'està discriminant al pare i als seus fills no podem accedir a aquesta reducció de jornada amb la retribució completa.

Per tot això li demanàriem que es replantegés la seva proposta i que aquesta reducció horària amb la retribució completa tant afectés a la mare com al pare.

Atentament,

Àngel Gomez-Quintero i Mora,
Secretari d'Afers jurídics

**RECTIFICAR
SEMPRE ÉS
INTERESSANT.
I, DE VEGA-
DES, INTERES-
SAT.**

A partir de l'1 de gener de 2002 (segurement), tots els funcionaris de la Generalitat tindran dret a reduir un terç la seva jornada laboral, sense pèrdua de salari, durant els 8 mesos posteriors a les 16 setmanes de baixa maternal.

Una mesura sense *distincions* de sexe, tot i que l'abast inicial estava restringit només a les funcionàries. Però, quan el CAT-ME va contactar amb Governació, impulsora del projecte, i va reprovar l'evident discriminació en perspectiva, va envair aquest Departament una raonable por a generar un efecte contrari al buscat?...

Així mateix, als funcionaris de la Generalitat se'ls ampliarà el permís per neixement o adopció d'un fill a 5 dies.

Els mossos d'Esquadra també???????

Igualtat de drets per a tots els funcionaris

Sr. Antoni Gómez-Quintero i Mora
Secretari d'Afers Jurídics
Col·lectiu Autònom de Treballadors
Tànger, 48 baixos 1ª,
08018 Barcelona

Distingit senyor,

Acuso rebuda del vostre escrit de data 9 d'abril i prenc nota de les vostres observacions.

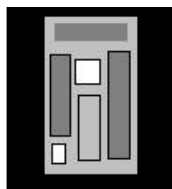
La iniciativa a què us referiu no ha començat encara a ser objecte de negociació i no tinc dubte que tots els aspectes que esmenteu seran objecte dels corresponents plantejaments i la consegüent negociació.

He donat instruccions a la Direcció General de la Funció Pública per tal que se us mantingui informat de l'evolució de les negociacions.

Ben cordialment,

Núria de Gispert i Català

Barcelona, 3 de maig de 2001

La Sindicatura halla irregularidades en la Jefatura de Tráfico de Barcelona.

POLEMICA/UN GRUPO DE FUNCIONARIOS SUPERO EL LIMITE DE INGRESOS EXTRAS

La Sindicatura halla irregularidades en la Jefatura de Tráfico de Barcelona

La esposa del jefe provincial de Tráfico, Antoni Riu, está entre las personas investigadas

ENRIQUE FIGUEREDO

BARCELONA.- La Sindicatura de Comptes de Catalunya ha descubierto que un grupo de funcionarios de la Jefatura de Tráfico de Barcelona estaban percibiendo ingresos por encima de los permitidos por la ley. Entre los encartados se encuentra Consuelo Laguna, esposa del jefe de Tráfico de Barcelona, Antoni Riu.

Por delegación del Tribunal de Cuentas, la Sindicatura desarrolló una investigación sobre los ingresos de funcionarios altos y medios de la Jefatura de Tráfico de Barcelona ante la sospecha de que los complementos económicos recibidos por su condición de profesores de la Escola de Policia de Catalunya estaban superando los límites establecidos por la ley. El órgano fiscalizador catalán ha encartado a 16 trabajadores de la Direcció General de Tráfico (DGT) en Barcelona.

La Sindicatura inició la investigación después de la denuncia de otro funcionario de Tráfico, formulada en nombre del sindicato Confederación General del Trabajo (CGT).

Las irregularidades descubiertas afectan al periodo entre 1996 y 1999. Según la legislación, los funcionarios que como actividades complementarias imparten cursos de formación a otros trabajadores públicos, no pueden recibir remuneraciones que superen el 25% de su retribución principal. Los trabajadores investigados por la Sindicatura impartían clases en la Escola de Policia, organismo público que satisfacía los pagos a estos funcionarios de la DGT en Barcelona. El grupo de inspeccionados habrían superado este límite de ingresos extras, convertidos entonces en «cantidades indebidas», según los informes de la Sindicatura.

El jefe provincial del Tráfico, Antoni Riu, reconoció a este diario que su esposa se encuentra entre los funcionarios investigados por la Sindicatura. Riu explicó que en 1996 la Escola de Policia de Catalunya, situada en Mollet, les pidió profesores que impartieran materias de tráfico en el centro que forma a los mossos d'esquadra. En esas fechas, según Riu, se formó un equipo de docentes. Su esposa formaba parte de ese grupo.

Según el relato del jefe provincial de Tráfico, el número de horas lectivas fijadas por la Escola de Policia «se multiplicó sin previo aviso». «Nos dieron más horas de clase de las que hubiéramos querido», remarcaba Riu dando así explicación a la subida de ingresos extras de los funcionarios encargados de dar estas clases a alumnos de la Escola de Policia de Catalunya.

Riu quiso dejar claro durante su conversación con este diario que los funcionarios que impartían dichas clases en el centro de Mollet lo hacían «fuera de la jornada» laboral, por lo que los profesores recuperaban las horas ocupadas por las labores docentes por la tarde en sus puestos de la Jefatura de Tráfico.

«Quedará en nada»

El jefe provincial se muestra seguro de que el asunto «quedará en nada, ya que se aportará la información suficiente». Dicha presentación de información se podrá concretar el próximo mes de septiembre cuando se lleve a cabo en la sede de la Sindicatura de Comptes el acto de liquidación provisional «por el presunto descubierto contable», según lo descrito por el órgano fiscalizador de la Generalitat en sus informes.

La Sindicatura ha tenido que fijar varias sesiones para llevar a cabo dicha acta de liquidación ante «el gran número de presuntos responsables directos implicados en esta instrucción». Las fechas señaladas para la elaboración de este trámite son los próximos 17, 18 y 19 de septiembre.

Una buena parte del cuerpo de profesores de la Escola de Policia de Catalunya está compuesta por funcionarios de diferentes estamentos de la Administración. Entre ellos hay miembros de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado o del aparato judicial, cuyos límites para sus ingresos extras son iguales a los de los ahora encartados por la Sindicatura.

LLOBERA MOSSO DE PRIMA FALSIFICACIÓ

2
DOS

Maricel 11 anys Alsina Andreu.

SAPIGUEU LA VERITAT

Enric Alsina Illa

Amb el consentiment previ de l'interessat, vaig a explicar-vos un fet molt greu que està passat al mundillo sindical i que crec que heu de conèixer. El cas d'en Carles COMES. Primer us explicaré qui és per a mi perquè entengueu el perquè parlo d'aquest tema.

En Carles va ser el màxim responsable del Secretariat Territorial de Lleida de la UPC fins que va ser expulsat del sindicat com a conseqüència del conflicte intern que va tenir aquella organització a finals de l'any 2.000.

El vaig conèixer l'any 94, quan nosaltres vam prendre la iniciativa de mobilitzar al col·lectiu contra la Llei de Policia i després d'un contacte personal amb ell i gràcies a ell, la UPC es va afegir a les mobilitzacions. Des d'aquell moment, per a mi, en Carles, va representar el sector més combatiu dintre de la UPC i la persona que podia propiciar accions sindicals conjuntes. Hem discrepat en algunes ocasions (castellà, catedrals, etc), però sempre hem mantingut un contacte lleial. Els sants no existeixen, o, en tot cas, estant al cel, però, la UPC sempre ha obtingut els millors resultats electorals a Lleida, a més de tenir-hi el volum d'afiliació més important, i penso que això vol dir alguna cosa.

Doncs bé, en Carles, amb el suport de la major part del Secretariat Nacional de la UPC era partidari d'un pacte amb UGT, mentre una minoria del seu SN ho eren d'un pacte amb CCOO i, encara que l'actual direcció de la UPC dirà que no, que hi ha altres motius, aquest va ser el motiu pel qual amb ell i molts altres dirigents es van adoptar mesures disciplinàries internes per part de la minoria, cosa que, al meu entendre, hagués estat impossible, sense el suport explícit i implícit de l'empresa. Es produeixen desalliberaments en 24 hores, casualment, arriba un anònim a l'Àrea d'Afers Interns on es denuncia que té una granja, fet conegut per tothom des de fa molts anys, ja que

en Carles tenia aquesta granja des d'abans d'entrar al Cos, però, segons sembla, els dret i deures són diferents si et plegues a les voluntats polítiques que si no ho fas, i, com que en Carles, representava un obstacle al desembarcament de CCOO i la culminació del nou projecte de model sindical projectat per l'empresa, se li va obrir expedient i li ha caigut una sanció de dos anys i mig. En Carles ha patit altres coses com ara un seguiment per part d'una agència de detectius contractada per la UPC o l'infiltració de persones, que després l'han venut, en reunions amb la UGT on s'assistia com UPC.

A mitjans d'aquest mes hi haurà un judici a la demanda presentada per en Carles, juntament amb altres 8 ex-dirigents de la UPC repressaliats o víctimes del sistema, com jo diria. Suposo que guanyaran i es restablirà la normalitat democràtica dintre de la UPC, però pot passar de tot. Pel bé de la democràcia i de tots nosaltres, espero que tot li vagi bé.

A tots els companys que vau viure i seguir la nostra crisi de l'any 98 el que resumidament he explicat aquí us deu sonar molt. Ja heu vist en que s'ha convertit l'organització que ostenta les nostres anteriors sigles i com ha evolucionat la nostra situació. Vista l'experiència i havent pogut comprovar com ens en vam sortir nosaltres, crec que tots els qui pugueu, heu de donar-li més suport del que vam rebre nosaltres en el seu moment, encara hi sou a temps.

El fet que no s'hagin difós més i amb més concreció els fets es deu a que no s'ha volgut perjudicar a la organització UPC. Tanmateix, jo sempre he estat partidari de la transparència i d'explicar el que passa al col·lectiu. Crec que el col·lectiu té dret a saber qüestions com aquesta que afecten a persones i organitzacions que els representen i que poden afectar al seu futur.

SALUT !

"Me'n vaig a la P.L."

Josep Maria Ferré Guri

delegat del CAT a les comarques de Lleida i Tarragona

Quantes vegades hem sentit aquesta frase? La sentim cada dia, i el que és pitjor, la sentirem més i més cada cop que els nostres "caps pensants" plasmen una nova idea que afecta a la gestió policial.

Ja són uns quants els companys que després d'un temps d'exercir de mossos d'esquadra, opten per anar a alguna policia local. He tingut la sort de conèixer-ne més d'un. Són companys que al ingressar en el nostre cos, ho varen fer amb molta il·lusió. Volien fer de policies, i es volien sentir orgullosos de ser-ho. Alguns d'ells ja havien estat, amb anterioritat, en alguna policia local o guàrdia urbana. Els semblava que donaven un pas endavant dintre la professió policial, participant així, d'un suposat ventall més ampli d'oportunitats.

Tots sabem de l'heterodòxia dels diversos cossos de policia local que configuren el mapa català. Diferències substancials, a nivell de sou, en nombre d'efectius de les respectives plantilles, en com els afecta la fluctuació del volum de feina per causes estacionals en zones turístiques, promig d'edat en cadascun dels cossos, tipus de tasques que realitzen habitualment, diferent talant dels seus governants, etc.,. Però totes elles tenen en comú, un quasibé mateix marc normatiu, una delimitació geogràfica d'actuació de caràcter municipal, en la majoria de casos una mateixa formació institucionalitzada (E.P.C.), etc.,.

Però, què veuen aquests companys en el fet de marxar a una policia local?

- Veuen garantida la possibilitat de compatibilitzar l'estar prop dels seus, la seva família, i alhora, treballar en una feina que els agrada i que és la que han escollit (ser un bon policia també és ser una bona persona, i ser una bona persona també és fer costat i estar al costat de les persones que estimes) --> Proverbi no xinès, que m'acaba de venir al cap.

- Volen saber quan tenen de treballar, tot obeint al compliment d'un quadrant fix i preestablert, on sens dubte, es negocia mitjançant un conveni entre els representats dels treballadors i l'administració (no unilateralment i amb un brutal talant prepotent per part de l'administració).

- Volen que quan la institució, de la qual en formen part, els reclami per a treballar fora de la jornada planificada de treball o hagin de perllongar per motius de la feina, aquesta els pagui les hores extres i els faciliti les compensacions que justament pertoquin (com és el més normal d'esperar).

- Volen que sota criteris estrictament professionals se'ls reconegui l'experiència i formació assolides mentre han estat treballant en el cos de mossos d'esquadra. (No com en el cas contrari, on no es reconeixen l'experiència, la formació, la capacitat i els coneixements policials, i si en canvi, l'endollisme, amiguisme, l'arbitrarietat i la discriminació).

Ja per acabar, un es pregunta a modus de conclusió: En què hi han sortit guanyant en canviar a una policia local? I la resposta és ben fàcil; sens dubte han guanyat en dignitat laboral, i si algú pot tenir les seves reserves en afirmar que hagin pogut guanyar en dignitat professional, els diré que precisament la immensa majoria d'aquests companys que han anat i estan anant a les P.L., són veritables bons professionals, i de ben segur, contribuiran dins les seves respectives plantilles, a millorar dia rere dia, la seva dignitat com a professionals de la policia. No us càpiga cap dubte, doncs l'àmbit local és per les seves condicions, un mitjà on la incidència del treballador pot tenir indubtablement més presència.

Salut!

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, 08018 Barcelona. Telf 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
cat-me@teletel.es www.catme.es.vg

SINDICAT D'ESQUADRES DE CATALUNYA

C/ Tamarit de la Llitera 17, baixos. 25008 Lleida. Telf 973 22 89 57
Esquadres@terra.es

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència, email's i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _

Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-SEC)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____